

T r i p t y c h

se vzpomínkou na zádušní mši za Vladimíra Holana

Rudolfu Havlovi

I.

Je dítě

Je krajina

Je duše

Je duše dítěte

duše krajiny a nevím

není-li také ještě duše duše

Jsme dětmi duše

nikoli krajiny

Jestli též krajiny

potom té uvnitř duše

Jak bychom jinak

mohli volat v bázni

Maminko ! Tatínku !

Jak bychom jinak

vůbec mohli žít ?

Marie Kuyatová

II.

Jsme dětmi duše
nikoli krajiny
Někde však vězí
trn z té plané růže
/v prstenu ženy
v prsteníku muže/
z úžlabí meze
než ji zaorali
Někde ještě vězí
trn z té plané růže
/v prstenu ženy
v prsteníku muže/
co jsme kdy milovali

III.

Z rozbitých pláství
úlů domovů
tká čas na čas básní
novou osnovu

strmější než zdivo
jímž jsme sevřeni
I plát pod kladivo
k nezrezivění

Matěj Kysřofek